

Te ai întrupat

Mirimirela

Te ai întrupat
din spuma unui val
Și te ai întors
pe Dunăre, în sus
până ce ai ajuns
la mine sus, pe mal.

Un bulgăre de soare
În palmă mi ai pus
dar ai uitat să mi spui
și ce să fac cu el.

Și atunci l am împărțit în raze
o rază ție, dragul meu
și una mie, draga ta
o altă rază ție, regele meu
o alta mie, regina ta.
Dar mă strigai râzând
și eu uitam să le mai împart.

Mai multe ție,
parcă îți dădeam
așa încât,
când te am privit
un soare tot erai !

Erai lumina mea,
Soarele meu,
Viața mea...
Iar eu fără scăpare
M am topit în ea !